

sættes regler om overtagelse efter vurdering, umyndiges arv, fordeling af tvangsarv efter en tvangsarving, der er ude af stand til at handle fornuftmæssigt, samt regler om båndlæggelse af tvangsarv.

Til § 50

Bestemmelsen regulerer arveladerens adgang til at råde over tvangsarv, herunder til at råde kvalitativt og til at træffe bestemmelse om kontant udbetaling af tvangsarven.

I *stk. 1* fastslås det, arveladeren ikke ved testamente kan råde over tvangsarv, medmindre dette er hjemlet ved lov. Bestemmelsen svarer med sproglige moderniseringer til den gældende arvelovs § 26, stk. 1.

Stk. 2 åbner mulighed for, at arveladeren ved testamente kan bestemme, at en livsarving skal have sin tvangsarv udbetalt kontant. Det er en forudsætning, at testamentet udtrykkeligt fastsætter, at livsarvingens tvangsarv skal udbetales kontant. Hvis testamentet alene angiver, at den pågældende kun skal have sin tvangsarv, vil tvangsarven stadig være en andelsret i boet.

Efter *stk. 2* kan arveladeren endvidere ved testamente give en livsarving ret til for sin tvangsarv at overtage bestemte aktiver eller – som noget nyt i forhold til gældende ret - aktiver efter eget valg til vurderingsbeløbet. Det kan i den forbindelse bestemmes, at retten også gives til aktiver, der overstiger værdien af den pågældendes arvelod mod, at arvingen skal betale det overskydende beløb kontant til de øvrige arvinger.

Ægtefællens ret efter lovforslagets § 11, stk. 1 (forlovsretten for genstande, der har tjent til ægtefællens personlige brug og mindreårige børns brug), og lovforslagets § 91, stk. 2 (samtykkereglen vedrørende visse fællesejeaktiver), skal dog respekteres. Lovforslaget er på dette punkt snævrere end den gældende arvelovs § 26, stk. 2, hvorefter ægtefællens ret til at overtage aktiver til vurderingsbeløbet generelt ikke kan berøres af en fortrinsret, der tildeles en livsarving ved testamente.

En testamentarisk bestemmelse efter *stk. 2* er endvidere begrænset af den generelle regel om omfanget af ægtefællens kvalitative testationskompetence over fuldstændigt særeje og fælleseje i lovforslagets § 90 og § 91, stk. 1.

Gives der flere livsarvinger ret til for deres tvangsarv at overtage aktiver efter eget valg, uden at det fastsættes, hvordan den indbyrdes valget skal udøves, må der trækkes lod om hver genstand, hver gang to eller flere af disse arvinger ønsker at vælge samme genstand. Det kan ved testamente bestemmes, at de genstande, to eller flere arvinger ønsker at udtage, f.eks.

skal udtages på skift mellem disse efter lodtrækning blot én gang.

Det følger af *stk. 3*, at en arvelader, som efterlader sig både fælleseje og fuldstændigt særeje, kun med respekt af ægtefællens rettigheder efter § 11, stk. 1, og § 91, stk. 2, ved testamente kan bestemme, om en livsarvinger ret til tvangsarv skal dækkes af fællesejet eller af særejet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 10.2.1. og 10.3.1.

Til § 51

Bestemmelsen åbner mulighed for, at en arvelader ved testamente kan træffe bestemmelse om, hvem tvangsarv, der tilkommer en livsarving efter arveladeren, skal tilfalde, hvis livsarvingen dør før det fyldte 18 år uden at have indgået ægteskab og uden at efterlade sig børn. Hvis den mindreårige livsarving selv har fået børn, er det ikke muligt at oprette testamente om den umyndiges tvangsarv, idet arven her må tilfalde den umyndiges børn.

Et testamente om fordeling af en umyndig livsarvinger arv bortfalder automatisk, når livsarvingen fylder 18 år, dvs. på det tidspunkt hvor livsarvingen selv kan oprette testamente, jf. lovforslagets § 62, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse omhandler alene tvangsarv. Friarv vil af arveladeren som hidtil kunne indsættes i en successionsrækkefølge, jf. pkt. 11.2.2. og 11.3.2. samt lovforslagets § 60 og bemærkningerne hertil.

De almindelige regler om oprettelse og tilbagekaldelse af testamente og om testamenters ugyldighed og anfægtelse mv. finder tilsvarende anvendelse på et testamente, der oprettes i medfør af § 51.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 10.2.2. og 10.3.2.

Til § 52

Bestemmelsen indebærer en udvidelse af adgangen til at testere over livsarvingers tvangsarv i forhold til Justitsministeriets praksis efter den gældende arvelovs § 71, stk. 2, om arv, der ellers ville tilfalde staten. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 10.2.3. og 10.3.3.

Med *stk. 1* skabes der mulighed for, at en arvelader kan råde over tvangsarv i situationer, hvor en tvangsarving er ude af stand til at handle fornuftmæssigt, jf. lovforslagets § 74 (nr. 1), og hvor det må forventes, at denne tilstand ikke er forbigående (nr. 2). Herudover er det selvsagt en forudsætning, at tvangsarvingen ikke har oprettet gyldigt testamente (nr. 3). Efter forslaget er det endelig et krav, at tvangsarvingen ikke efterlader sig tvangsarvinger (nr. 4), og at en skiftevær-